

Р Е Ш Е Н И Е

№271

гр. Перник, 29 септември 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на деветнадесети септември две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.*** и в присъствието на прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев к.н.а.х. дело №257 по описа на съда за 2012 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Касационно производство по реда на по чл. 63 ал. 1, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

Касационната жалба е подадена от Регионален отдел (РО) „Национален строителен контрол (НСК)” – Перник към - Югозападен район (ЮЗР) против решение №589 от 22.06.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х. дело №413/2012 г. С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №ПК-2-4/17.02.2012 г., издадено от Началник РО „НСК” при РДНСК – ЮЗР, срещу арх. М.Б.Ч.***, в качество „главен архитект на Община Перник” за нарушение по чл. 177, ал. 3 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), като на основание чл. 233 от ЗУТ е определено да бъде наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лв.

В жалбата са развити оплаквания, че решението на районния съд е незаконосъобразно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила на ЗАНН, следствие което са направени незаконосъобразни правни изводи. Иска се отмяна на съдебния акт като незаконосъобразен и постановяване на друг, с който да се потвърди издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адв. М.***, който възразява срещу жалбата, както и прави искане за присъждане на разноски.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник предлага обжалваното съдебно решение да бъде отменено, а процесното НП – потвърдено.

Административен съд - Перник, касационен състав, като обсъди доводите на касатора, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Разгледана по същество е неоснователна.

Районния съд след преценка на доказателствата представени и събрани пред него е намерил същите за установяващи по безсъмнен начин фактическата обстановка по установяване на процесното нарушение. При извършената служебна проверка на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание решаващият състав на Районен съд – Перник е намерил от правна страна, че административнонаказващият орган е допуснал съществени процесуални нарушения, които са основание за отмяна на атакувания пред него правораздавателен акт.

Административен съд – Перник споделя крайния извод на първата съдебна инстанция, но при различни мотиви :

Административнонаказателното производство е образувано следствие извършена проверка на дейността на главния архитект по спазване разпоредбите на ЗУТ и определени с последния срокове и неспазен от АО срок по чл. 177, ал. 3 от ЗУТ

във връзка с издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация (УВЕ) на строеж по повод подадено заявление (искане).

Не се споделя позицията на районния съд, че различните идентификационни номера на удостоверението за въвеждане в експлоатация, описани в АУАН и НП е така съществено процесуално нарушение, че да препятства проверката относно спазване на 7-дневния срок по чл. 177, ал. 3 от ЗУТ. Констатирания порок е от категорията на относително съществени процесуални нарушения и като такова подлежи на преценка във всеки един конкретен случай по отношение на същественост. Съдът в настоящия случай смята, че с оглед на представените по преписката документи е могъл да бъде направен извод за това кой е относимия номер на удостоверението, въз основа на посочения вх. № на заявлението за издаване на УВЕ, тъй като от датата на неговото подаване започва да тече 7-дневния срок за произнасяне, а и УВЕ с дата 2010 г. предхожда подаването на искането за издаването му. Следователно проверката относно спазване на срока не би била препятствана, ако са били налице предпоставки за издаването на УВЕ още в момента, когато искането е направено.

От друга страна и касационният състав не смята, че единствена предпоставка, за да започне да тече срокът за издаване на УВЕ е подаване на искането за това. След установяване наличност на всички необходими документи, при предшестващата проверка на окомплектоваността от страна на АНО, ще следва да тече 7-дневния срок за регистрация на въвеждането на строежа в експлоатация и издаване на исканото УВЕ. Нормата указва необходима предпоставка, а именно – окомплектованост на документите, след което следва регистрация на въвеждането на строежа в експлоатация и издаване на удостоверение за това въвеждане. Административния орган е единствено задължен да уведоми заявителя, че не представя изискуеми документи, но не и да издаде УВЕ при липса на документи. Като краен извод 7-дневния срок по чл. 177, ал. 3 от ЗУТ тече не от датата на подаване на искането, а от датата на подаване на искането с приложени към същото всички необходими документи, относно наличие на които АО извършва проверка на окомплектоваността, като своевременно при нужда уведомява лицата, че не представят изискуеми документи. Окомплектоването предшества началото на процедурата по регистрация на въвеждането в експлоатация и издаването на удостоверение за това. Не би могло да се иска от органа, издаващ удостоверението да се произнася на база заявление, придружено от нередовни документи. В тази връзка датата на подаване на нередовното искане не е начална такава, от която да тече 7-дневния срок за произнасяне по чл. 177, ал. 3 от ЗУТ. И като се отчете момента, в който нередовността във връзка процесното искане е отстранена, както и датата, на която главният архитект е издал удостоверението за въвеждане в експлоатация, следва извод за липса на осъществено административно нарушение.

В хода на извършваната касационна проверка се установи още, че в производството по налагане на административно наказание е допуснато съществено нарушение, тъй като АНО е определил да бъде наложено наказание на основание несъответна санкционна норма. За същото нарушение, ако беше прието за извършено, ЗУТ съдържа специална санкционна правна норма и това е нормата на чл. 232, ал. 1, от ЗУТ, а именно *„Наказва се с глоба от 1000 до 5000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице, което: т. 5 „в срок, определен с нормативен акт: не се произнесе по искане за съгласуване, одобряване, съставяне или издаване на строителни книжа, скици, визи за проектиране и други; не извърши проверки или други технически услуги; не отговори на постъпила жалба; не препрати искането, съответно жалбата, на компетентния орган.“* АНО е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, обосноваващо преценка за незаконосъобразност на процесното наказателно постановление, тъй като е определено да бъде наложено административно наказание на несъответно правно основание. Вмененото на настоящия ответник нарушение е следвало да бъде санкционирано на основание специалната норма на чл. 232, ал. 1, т. 5 от ЗУТ, а не по реда на общата по чл. 233 от ЗУТ. При този извод районния съд е следвало да отмени процесното НП и на това основание. Неправилната квалификация на деянието съществено опорочава законосъобразността на обжалвания акт, тъй като

наложеното наказание е несъответно на вмененото за извършено административно нарушение. „Законовите разпоредби, които са били нарушение виновно” по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН обхваща, както нарушената материалноправна разпоредба, така и санкционната /административнонаказателната/ разпоредба, въз основа на която се налага конкретно административно наказание. Порокът е съществен и поради това, че в чл. 232, ал. 1 от ЗУТ се предвижда административнонаказателна отговорност в завишени размери, а съдът на свой ред не може да завиши размера на така определеното от АНО наказание без наличие на законовите предпоставки за това.

Последният извод прави процесното НП незаконосъобразно само на това основание. И въпреки, че първата съдебна инстанция е отменила атакувания правораздавателен акт при други мотиви, то решението като правилно, досежно краен извод, ще бъде оставено в сила, а касационната жалба – отхвърлена, поради неоснователност.

Относно направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на направени в производството разноси същото е неоснователно, тъй като съгласно ТР №2/03.06.2009 г. по ТД №7/2008 на ОС на колегиите на ВАС, което е задължително за съда на основание чл. 130, ал. 2 от ЗСВ, административните съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №589 от 22.06.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х. дело №413/2012 г. , с което е отменено наказателно постановление №ПК-2-4/17.02.2012 г., издадено от Началник РО „НСК” при РДНСК – ЮЗР, срещу арх. М.Б.Ч., в качество „главен архитект на Община Перник”.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1.

/п/

2.

/п/